

gaar i Morgentimerne inden Kl. 6; og jeg skulde ogsaa tro, at det kunde blive muligt gennem den Kodifikation af hele dette Lovgivningsomraade, som der her fra Udvalgets Side er udtalt Ønske om, at naa til en Form for Afgørelsen af hele dette Spørgsmaal, som saa kunde blive den endelige.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte, at han vilde finde det heldigt, om Initiativet til en Kodifikation af denne Lovgivning blev taget af Regeringen, og at den ikke foretoges paa Grundlag af Arbejdet indenfor et Udvalg, som beskæftiger sig med en bestemt Del af hele dette Lovgivningsomraade. Deri har det ærede Medlem sikkert Ret, og jeg har i de Samraad, jeg har haft med Udvalget, ogsaa, da denne Sag kom paa Tale, erklæret mig rede til at tage Initiativet i den Henseende. Netop ud fra den Betragtning kan jeg ikke tilraade ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der af et Mindretal er stillet under Nr. 1, og som indeholder en Sammenfatning af Lovgivningsbestemmelserne paa hele dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Trier siger nu nok, at der kan ikke være nogen som helst Anledning til at føre Forhandlinger med de forskellige faglige Organisationer om disse Spørgsmaal; thi man kan ikke fra Regeringens Side spørge disse Organisationer, om de har noget imod, at man gennemfører Lovgivningsbestemmelser, som hindrer Udbygning af mindreårige, og — siger det ærede Medlem — da man nu har faaet Arbejdstiden nedsat til 8 Timer, saa bør en 8 Timers effektiv Arbejdsdag ogsaa fastsættes for de unge Mennesker. Men det er netop Sagen ved det Kodifikationsforslag, der her foreligger — selv om man ganske vil se bort fra, at det som et Sideresultat, kan jeg sige, er fremkommet ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag —, at det indfører i det hele Omraade nye Virksomhedsgrene. Jeg kan pege paa Transportvirksomheden, hvor man aldeles ikke har haft Lejlighed til gennem Forhandling med Organisationerne at faa Rede paa, om det nu ogsaa er opportunt at gaa til et saadant Skridt. Jeg tror, at saa længe hele Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagens Fastsættelse er et Spørgsmaal mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer — og jeg tror, det vil være rettest, at det vedbliver at ligge for dette Forum i den kommende Tid —, vil det ikke være muligt i den høje Rigsdag at faa Tilslutning til en Fastsættelse af 8 Timers Arbejdsdagen for visse Klasser af Arbejdere, saa-

ledes som det ærede Medlem her vil søge gennemført ved sit Forslag. Jeg skal ikke i Enkeltheder komme ind paa Bestemmelserne i Ændringsforslag Nr. 1. Ligesom der er Punkter, der trænger til nøjere Overvejelse, og som jeg paa ingen Maade principielt kan slutte mig til, er der ogsaa Bestemmelser, som det er værd at tage under nøjere Overvejelse for eventuelt at søge dem indført i en Lovgivning, hvorigennem hele dette Omraade under eet læstnes. Derfor vil jeg erklære mig rede til at drage Omsorg for, at der gennem en mindre Kommission sker en Overvejelse af hele dette Spørgsmaal, og jeg nærer ikke Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Triers i Forbindelse med Redegørelsen for Ændringsforslag Nr. 1 fremdragne Synspunkter der vil blive Genstand for nøje Prøvelse.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var paa mine Vegne meget ked af, at jeg skulde have besvaret et Spørgsmaal, som det ærede Medlem ved første Behandling havde stillet, paa en Maade, der ikke var i Overensstemmelse med det faktiske Forhold, idet det ærede Medlem skulde have spurgt, om Socialraadet havde tænkt paa den Ændring, hvad Bagerilærlingene angaar, som ved dette Lovforslag gennemføres i Sammenligning med de Bestemmelser, der er indført i Lærlingeloven. Det ærede Medlem mener, at Socialraadet ikke har taget Stilling til dette Spørgsmaal. Derom kan jeg kun sige, at det, jeg har opfattet som Genstand for det ærede Medlems Forespørgsel, var Bestemmelsen i 4de Stykke i § 1. Til denne Bestemmelse har Socialraadet haft Lejlighed til at tage Stilling, og naar der nu i Lovforslagets § 6 er indført en Bestemmelse i 2det Stykke, sidste Linie: „dog skal Reglerne i nærværende Lovs § 1, 4de Stykke, finde Anvendelse paa Lærlinge“, maa jeg sige, at i Virkeligheden har jeg hidtil opfattet disse Ord som ret overflødige, idet det vilde være meningsløst at indsætte i § 1, 4de Stykke, de Bestemmelser, der staar, hvis de overhovedet ikke skulde være gældende for de Personer, som disse Bestemmelser angaar. Men da jeg nu skønner, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard lægger Vægt paa, at dette er indført i Lovforslaget, efter at Socialraadet er spurgt, og da det altsaa er dette Punkt, det ærede Medlem sætter Fingeren paa, vil jeg sige, at først derefter er det gaaet op for mig, at det har været rigtigt for overhovedet at bringe Mening i hele Sagen, at denne Bestemmelse blev indsat, og jeg kan overhovedet ikke et